

Милость ! милость ! теб' говорижь,
Въ огнь плача твой сърдце.

Най напредъ, кат' да замюбъ, —
Тебе видѣхъ на свѣта,
И кезъ тебе ща с' изг҃увишъ
Като рѣжа въ пролѣтъ-тѣ.

Мой животъ є твой-та воля,
Дай же да га утѣшишъ.
Помощь ! помощь ! даръ га молѣжъ,
Чи останкъ безъ душъ.

Само ты ги что то можешъ
Тыка да ма гажинишъ,
Ако ли ли не поможешъ,
Като мржъ, гла ма виждъ.

— = —

Анъшъ мѣсцъ пакъ изгрѣхъ,
И да небе-то въредъ згѣзанъ ;
А мома-та що жалѣихъ
Тыка предъ мен' гла не вѣсти.

Жедный погледъ не замыра
Тѣзъ що люби ота сърдце ;
Но погасва и умира
Въ быстры слзы по лицѣ.